

Белмекенското езеро и хижа „Панайотовъ“

скитѣ села Мененкъово, Акънджиево, Вѣтрень, Славо-
вица и Цѣрово. Споредъ събранитѣ отъ покойния
професоръ Ст. Георгиевъ сведения преди 40—50 години
селянитѣ отъ тѣзи села се наговарвали да отидатъ за-
дружно да засипятъ езерото, защото само по такъвъ
начинъ могли да изгонятъ отъ него халата и да спа-
сятъ посѣвитѣ и лѣзята си отъ градушкитѣ. Но не
могли да се споразумѣятъ по нѣкои подробности, та
езерото останало незаровено, а халата — неизгонена.

Сега вече, подъ влиянието на образованието и на-
учното обяснение на валежитѣ, това странно, но все
пакъ любопитно повѣрие изъ рилската митология е вече
забравено. Но все още Белмекенското езеро продължава
да играе за околното население ролята на естественъ
барометъръ.

III

Близко до рилския първенецъ Мусала има единъ
скалистъ, спривавъ и красивъ връхъ, известенъ подъ
името Манчу. Подъ севернитѣ му полъ сж Маричинитѣ